

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 67C/148/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215227676
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215227676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivanou Štíftovou, v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., IČO: 47 243 368, so sídlom Hlavná 104, Košice, zastúpeného advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, proti žalovanému: Q. W., nar. XX.X.XXXX, Q. XX, O., o zaplatenie 462,42 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 396,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy 19.10.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 19,60 Eur a náhrady trov právneho zastúpenia v sume 61,31 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, Mgr. Henricha Schindlera, advokáta, vedený vo Fio banka, a.s, pobočka zahraničnej banky, IBAN: W. XXXX XXXX XXXX XXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 28.12.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny v sume 462,42 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 397,42 € od 19.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom nevráteného úveru poskytnutého na základe uzavretej rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 2.7.2014, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver v sume 305 €, ktorý sa zaviazal vrátiť do 18.10.2014. Predpokladom uzatvorenia zmluvy a rámcovej zmluvy bola registrácia žalovaného ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalobcu ako veriteľa za

účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzavretie zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 266/2005 Z.z. a § 40 ods. 4 Obč. zákonníka. Žalovaná suma pozostáva zo súčtu poskytnutého úveru vo výške 305 Eur a individuálne dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 92,42 Eur. Odplata za poskytnutie úveru bola dojednaná podľa § 497 Obch. zákonníka. Na poskytnutý úver sa nevzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom podľa tohto zákona nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace. Úver sa stal splatný dňa 18.10.2014. Žalovaný nevrátil žalobcovi dlžnú sumu v lehote splatnosti, preto sa žalobca domáha aj zaplatenia úroku z omeškania. Žalobca písomnými výzvami vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku. V zmysle čl. IV bod 5 Rámcovej zmluvy a § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatňuje skutočne vynaložené náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 65 Eur.

Žaloba a jej prílohy boli žalovanému doručené dňa 26.1.2016. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám nevyjadril.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože podľa § 115a ods. 2 O. s. p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa k 17.2.2016.

Z listinných dôkazov založených žalobcom vyplýva, že dňa 17.9.2014 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 305 Eur, s jednorazovaným čerpaním, bezhotovostným prevodom z účtu v banke veriteľa na bankový účet spotrebiteľa. Celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. mali byť tvorené poplatkom za poskytnutie úveru v sume 92,42 Eur a celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi predstavovala sumu 397,42 Eur. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, so splatnosťou úveru s príslušenstvom dňa 18.10.2014.

Z obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva, že zmluva bola uzavretá na základe zmluvného konsenzu a rámcovej zmluvy a žiadosti spotrebiteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru.

Podľa článku IV bod 5 Rámcovej zmluvy, v prípade omeškania klienta so splátkami úveru je klient povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním. Konkrétne sa jedná o súvisiace personálne náklady, náklady na prevádzku kancelárie, náklady na telefonické výzvy, SMS, e-mailové správy, písomné výzvy, ako aj ďalšie náklady vynaložené veriteľom z dôvodu omeškania klienta (v ďalej len "náklady"). Tieto náklady sú vyrátané nasledovne:

Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania prvej upomienky: celkové náklady vo výške 15 euro

Spracovania a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania druhej upomienky: celkové náklady vo výške ďalších 10 euro

Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania tretej upomienky: celkové náklady vo výške ďalších 10 euro

Spracovania urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania štvrtej upomienky a prípravy prípadu na predanie externej inkasnej spoločnosti: celkové náklady vo výške ďalších 30 euro.

Z listinných dôkazov založených žalobcom do spisu vyplýva, že dňa 17.9.2014 bola na účet žalovaného prevedená titulom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru suma 305 Eur.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom nie je, úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len "zákon č. 266/2005 Z.z."), tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Zo znenia § 4 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z.z. vyplýva, že dodávateľ je povinný pred uzavretím zmluvy na diaľku alebo predtým, ako spotrebiteľ bude viazaný ponukou finančnej služby oznámiť spotrebiteľovi zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a so zásadami poctivého obchodného styku informácie o dodávateľovi, finančnej službe, zmluve na diaľku, spôsobe vybavovania reklamácií a sťažností alebo o možnosti mimosúdneho vybavenia sťažností, existencii iných garančných fondov alebo systémov náhrad, ako sú garančné fondy alebo systémy náhrad podľa osobitných zákonov.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z.z., dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa § 8 zák. č. 266/2005 Z.z., práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53a ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1a ods. 2 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška

nepresahuje 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30% ročne.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Spotrebiteľskými zmluvami môžu byť všetky pomenované a nepomenované zmluvy bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona boli uzavreté, podstatné je, aby išlo o zmluvu, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe, uzatvára sa medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom a spotrebiteľ nemá možnosť reálnym spôsobom meniť obsah pripraveného návrhu zmluvy. Pri identifikácii spotrebiteľských zmlúv je potrebné aplikovať ustanovenia §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Výkladové pravidlo týkajúce sa obsahu spotrebiteľských zmlúv je zakotvené v § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nie je zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a to s poukazom na ust. § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v tomto prípade došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov na dobu splatnosti do 3 mesiacov. Zmluvný vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje ustanoveniami zákona č. 266/2005 Z.z. a je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou.

Z listinných dôkazov založených do spisu mal súd preukázané, že žalobca poskytol dňa 17.9.2014 žalovanému bezúčelový, bezhotovostný, úver v sume 305 Eur, s poplatkom za poskytnutie úveru v sume 92,42 Eur. Žalovaný bol povinný celkovú dlžnú sumu 397,42 Eur žalobcovi vrátiť do 18.10.2014. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 396,50 Eur, čo predstavuje výšku poskytnutého úveru v sume 305 Eur a sumu 91,50 Eur ako najvyššiu prípustnú výšku odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov (§ 1a ods. 2 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.). V zostávajúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca si uplatnil žalobou aj právo na zaplatenie sumy 65 €, ako sumy skutočne vynaložených nákladov v zmysle čl. IV bod 5 Rámcovej zmluvy. Skutočné náklady nepreukázal. Rozhodnutiami Okresného súdu Rožňava zo dňa 22.07.2014 č.k. 9C/195/2014, Okresného súdu Vranov n/T zo dňa 21.05.2015 č.k. 8C/175/2014, Okresného súdu Prešov z 31.10.2014 č.k. 20C/258/2014, žalobcovi súdy nepriznali toto plnenie z dôvodu, že tieto náklady spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené žalobca je povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka a preto súd žalobu v tejto časti zamietol. Rovnako bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť aj z dôvodu, že žalobcom uplatňované náklady v sume 65 Eur sú zahrnuté v sume 91,50 Eur, ktorá predstavuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 Obč. zákonníka, § 1 ods. 1 nar. vl. 87/1995 Z.z. a § 1a ods. 2 ar. vl. 87/1995 Z.z..

Nakoľko žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd tiež na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy, ktorý si žalobca uplatnil v súlade so zákonom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p, podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca sa svojím návrhom domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 462,42 Eur (100% nároku). Súd priznal žalobcovi 396,50 Eur. Pre ustálenie matematického výpočtu je potrebné vypočítať percentuálnu úspešnosť žalobcu v konaní, ktorá predstavuje 85,64% ($396 \text{ Eur} \times 100 : 462,42 = 85,64\%$). Úspech žalovaného potom predstavuje 14,36% ($100\% - 85,64\%$). Celkový úspech účastníka konania sa

vypočíta tak, že od úspechu jedného sa odpočíta úspech druhého. V danom prípade po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu sa zistí konečný úspech (v danom prípade žalobcu) v konaní, ktorý predstavuje 71,28% (86,64% - 14,36%).

Miera úspechu žalobcu predstavuje 71,28% čo znamená, že žalobca má právo na náhradu 71,28% z vyčíslených trov konania. Trovy konania žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 27,50 Eur z čoho 71,28% predstavuje 19,60 Eur a trov právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2001 Z.z. za 2 úkony právnej služby á 31,54 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd) + 2x režijný paušál á 8,39 Eur, t.j. spolu 79,86 Eur + 20% DPH, čo predstavuje celkom 95,83 Eur, z čoho 71,28% činí 68,31 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.